

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/18/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7222211754
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Novotná Mlinársciková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7222211754.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a Mgr. Miloša Greguša v spore žalobcu TEEBA, s.r.o., so sídlom v Košiciach na Jarmočnej ulici č. 2, IČO: 36 651 028, zastúpeného JUDr. Dušanom Antolom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie v Košiciach na Krivej ulici č. 23, proti žalovaným: 1/ J. TRANS TRADE s.r.o., so sídlom v Košiciach na Jarmočnej ulici č. 2, IČO: 36 172 219, zastúpenému JUDr. Ľubomírom Majerčíkom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie v Košiciach na Mlynskej ulici č. 1, 2/ Okresný úrad Košice - odbor katastrálny, so sídlom v Košiciach na Južnej triede č. 82, o zrušenie právneho úkonu povolenia vkladu eventuálne o určenie neplatnosti právneho úkonu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Mestského súdu Košice č.k. 75C/16/2023-105 zo dňa 18.9.2024 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému 1/ proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Žalovanému 2/ proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Mestský súd Košice (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) zhora označeným rozsudkom rozhodol nasledovne:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalovanému 1/ proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

III. Žalovanému 2/ proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zrušil právny úkon povolenia vkladu v katastri nehnuteľností pod č. A./2005 o vecnom bremene k nehnuteľnosti na LV č. XXXXX z dôvodu jeho absolútnej neplatnosti eventuálne, aby určil, že zmluva o zriadení vecného bremena z 3.10.2005 uzavretá medzi spoločnosťou GRANIT, s.r.o. Košice, IČO: 31 656 960 ako povinným a žalovaným 1/ ako oprávneným, je absolútne neplatná. V žalobe uviedol, že zmluvou o zriadení vecného bremena z 3.10.2005 uzavretou medzi spoločnosťou GRANIT s.r.o. Košice, a žalovaným 1/ ako oprávneným, bolo zriadené v článku I vecné bremeno k nehnuteľnosti na LV č. XXXXX parc. č. 3257/20 o výmere 693 m², druh zastavané plochy a nádvoria, parc.č. 3257/60 o výmere 51 m², druh zastavané plochy a nádvoria, parc. č. 3257/61 o výmere 237 m², druh zastavané plochy a nádvoria, stavba súp. č. XXXX na parc č. 3257/20, druh stavby 20-budova, pričom vecné bremeno sa týka aj parc. č. 3257/57 a 3257/59. Podľa čl. II účelom zriadenia vecného bremena je umiestnenie a užívanie časti prípojky plynu na pozemku parc .č. 3257/61, 3257/20 a parc. č. 3257/60 v súvislosti so zavedením plynu do budovy veľkoskladu ovocia súp. č. 2932 stojacej na parc. č. 3257/85. Žalobca však zistil, že predmetné vecné bremeno bolo zriadené v rozpore so zákonom, nakoľko k zriadeniu vecného bremena

pre vedenie plynového potrubia nebol udelený súhlas všetkými podielovými spoluvlastníkmi, pokiaľ ide o parc. č. 3257/57 a 3257/59, cez ktoré plynové potrubie prechádza a ktorých zápis na LV č. XXXXX a LV č. XXXXX chýba. Zmluvné strany predmetnej zmluvy pri jej uzatváraní nemali súhlas ostatných podielových spoluvlastníkov (na LV č. XXXXX je 19 podielových spoluvlastníkov a obchodná spoločnosť GRANIT, s.r.o. je podielovým spoluvlastníkom pod B17 s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu 9/52, na LV č. XXXXX je 21 podielových spoluvlastníkov a obchodná spoločnosť GRANIT, s.r.o. je podielovým spoluvlastníkom pod B9 s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu 22/312), preto predmetná zmluva o zriadení vecného bremena je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca nadobudol pozemky parc. č. 3257/20, 3257/60, 3257/61 evidované na LV č. XXXXX kúpnu zmluvou zo dňa 11.7.2006 od obchodnej spoločnosti WESTALL industries, s.r.o., IČO: 36 213 047, so sídlom Ružová 47, Košice, ktorej vklad bol na LV č. XXXXX povolený Okresným úradom odborom katastrálnym pod V-6810/2006 dňa 14.7.2006. Obchodná spoločnosť GRANIT, s.r.o., Košice, IČO: 31 656 960 bola výlučným vlastníkom vyššie uvedených parciel č. 3257/20, 3257/60, 3257/61 evidovaných na LV č. XXXXX v čase zriadenia vecného bremena (2005) v prospech žalovaného 1/. Žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 198/2006 zo dňa 2007, podľa ktorého ak ide o užívanie veci v podielovom spoluvlastníctve, o zriadení vecného bremena spočívajúceho v práve užívať nehnuteľnosti, ktoré sa týka celej nehnuteľnosti, musia byť účastníkmi predmetnej zmluvy všetci spoluvlastníci, nestačí, aby ostatní spoluvlastníci dali ku zriadeniu vecného bremena iba svoj súhlas. Napriek tomu, že účastníci zmluvy o zriadení vecného bremena v roku 2005 vymedzili predmet vecného bremena ako „trasa vedenia plynového potrubia“, takto vymedzené vecné bremeno sa dotýka celej veci, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve viacerých spoluvlastníkov, pričom zmluva o zriadení vecného bremena bola uzatvorená len niektorými pod. spoluvlastníkmi (GRANIT, s.r.o.). Takto opísaný skutkový stav má za následok veľký zásah do majetkových práv žalobcu v podobe škody, pričom im bráni v ďalšom rozvoji podnikateľských aktivít. Za súčasný stav nesie zodpovednosť katastrálny úrad, ktorý po preskúmaní predmetnej zmluvy takýto vklad nemal povoliť a návrh na zriadenie vecného bremena mal zamietnuť. Žalobca inicioval konanie na katastrálnom úrade aj generálnej prokuratúre, ktoré konštatovali, že vo veci je oprávnený konať iba súd.

3. Súd prvej inštancie vec právne posudzoval podľa § 5 ods. 1, § 31 ods. 4 až 6, § 3 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len ako katastrálny zákon), §137 písm. c/, d/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) a konštatoval, že primárnym petitom sa žalobca domáhal zrušenia právneho úkonu podania vkladu v katastri nehnuteľností voči žalovanému 2/ ako správneho orgánu. Povolenie vkladu je úkon okresného úradu, je to rozhodnutie a nie právny úkon subjektu civilného práva. Rozhodnutie o povolení vkladu do katastra nehnuteľností je výsledkom rozhodovacej činnosti správneho orgánu. Aj rozhodnutie o povolení vkladu vecného bremena je teda rozhodnutím správneho orgánu. Rozhodnutie o povolení vkladu nemôže byť predmetom preskúmania v rámci civilného súdnictva. Odkaz pod čiarou č. 10c uvedený v citovanom § 31 ods. 6 katastrálneho zákona, odkazuje na § 62 a § 69 zákona č. 71/1967 Zb. V zmysle uvedeného sa jedná o rozhodnutie správneho orgánu, proti ktorému nebolo možné podať odvolanie ani opravný prostriedok podľa zákona o správnom konaní. Rozhodnutie o povolení vkladu do katastra nehnuteľností bolo preskúmateľné iba v rámci správneho súdnictva na základe ustanovení prvej hlavy piatej časti Občianskeho správneho poriadku alebo podľa Zákona o prokuratúre. Na základe vyššie uvedeného považoval námietku žalovaného 2/ o nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie v predmetnom konaní za dôvodnú. V civilnom súdnom konaní súd nemôže rozhodovať o zrušení vkladu vecného bremena do katastra nehnuteľností voči správnenému orgánu (žalovanému 2/). Z uvedeného dôvodu preto nebolo možné vyhovieť primárnemu petitu žalobcu. V ďalšom sa preto súd zaoberal eventuálnym petitom žalobcu, ktorý znel na určenie absolútnej neplatnosti právneho úkonu - zmluvy o zriadení vecného bremena z 3.10.2005 uzavretej medzi spoločnosťou GRANIT, s.r.o. Košice ako povinným a žalovaným 1/ ako oprávneným z vecného bremena. Žalobca určovací negatívny výrok odôvodňoval tým, že zmluva o zriadení vecného bremena je absolútne neplatným právnym úkonom, nakoľko k zriadeniu vecného bremena v prospech žalovaného 1/ nedali súhlas všetci podieloví spoluvlastníci pozemkov parc. č. 3257/57, 3257/59, ktorých sa takéto zaťaženie vecným bremenom týka. Poukázal na aktuálne znenie CSP. Žaloba o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení vecného bremena je žalobou na určenie právnej skutočnosti a spadá pod typ žaloby podľa § 137 písm. d) CSP, ktorá je prípustná iba v tom prípade, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Otázkou prípustnosti žaloby uplatnenej podľa § 137 písm. d) CSP súd teda v danom prípade neskúmal z pohľadu naliehavého právneho záujmu, ale z pohľadu zistenia, či požadované určenie vyplýva z osobitného predpisu. Určenie neplatnosti predmetnej zmluvy o zriadení vecného bremena nevyplýva z osobitného predpisu,

ktorým by mal byť Občiansky zákonník (§ 37, § 39, § 40), ktoré ustanovenia sú len všeobecnými ustanoveniami zákona o absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Z týchto ustanovení Občianskeho zákonníka nemožno vyvodzovať možnosť podania žaloby o určenie právnej skutočnosti. Žalobca na pojednávaní dňa 18.9.2024 zotrval na takto znejúcom petite. Na základe týchto skutočností nebolo možné tomuto eventuálnemu petitu vyhovieť. Zároveň súd považoval za potrebné uviesť, že ani v prípade, že by eventuálny petit znel na zrušenie vecného bremena, by nebolo možné žalobe vyhovieť, pretože v takom prípade by tu existovala prekážka právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata), nakoľko Mestský súd (predtým Okresný súd Košice II) už žalobu o zrušenie vecného bremena medzi totožnými stranami sporu zamietol rozsudkom sp. zn. 20C/9/2019 zo dňa 11.2.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.5.2020. Nepripustnosť žaloby (eventuálneho petitu) má za následok jej zamietnutie, preto súd už dôkazy vo veci samej nevykonával a neposudzoval vecne žalobu. Uznesením návrh žalobcu na výsluch jeho štatutárneho orgánu zamietol, nakoľko ho považoval sa nadbytočný a jeho vykonanie by nezmenilo nič na výsledku právneho posúdenia predmetného sporu.

4. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1, § 262 ods. 1,2 CSP tak , že vo vzťahu medzi žalovaným 1/ a žalobcom rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovanému 1/ ako plne úspešnej strane priznal nárok na náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi v rozsahu 100 %. Aj žalovanému 2/ by ako úspešnej strane patril nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, avšak nakoľko mu žiadne trovy nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

5. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie s poukazom na § 355 a nasl. CSP proti výrokom I. a II. a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V podstatnom poukázal na nadobudnutie vlastníctva k nehnuteľnosti podľa výpisu z LV č. XXXXX parc. č. 3257/20 o výmere 639 m2, zastavané plochy a nádvorcia, parc. č. 3257/60 o výmere 51 m2, zastavané plochy a nádvorcia, parc. č. 3257/61 o výmere 237 m2 zastavané plochy a nádvorcia, stavby, súp. č. XXXX na parc. č. 3257/20, druh stavby 20-budova, na základe kúpnej zmluvy od spoločnosti Granit s. r. o. Košice z 14.7.2006. Zmluvou o zriadení vecného bremena z 3.10.2005 medzi právnym predchodcom spoločnosťou Granit s.r.o. ako povinným a spoločnosťou J. TRANS TRADE s. r. o. ako oprávnenou, bolo pod čl. 1 zmluvy zriadené vecné bremeno k nehnuteľnosti podľa výpisu z LV č. XXXXX parc. č. 3257/20 o výmere 639 m2, zastavané plochy a nádvorcia, parc. č. 3257/60 o výmere 51 m2, zastavané plochy a nádvorcia, parc. č. 3257/61 o výmere 237 m2, zastavané plochy a nádvorcia, stavby, súp. č. 1896, na parc. č. 3257/20, druh stavby 20-budova. Podľa tohto článku vyznačenie vecného bremena sa týka aj parc. č. 3257/57 a 3257/59. Podľa článku II. zmluvy účelom zriadenia vecného bremena je umiestnenie a užívanie časti prípojky plynu na pozemku parc. č. 3257/61,3257/20 a 3257/60 v súvislosti so zavedením plynu do budovy veľkoskladu ovocia č. 2932 stojacej na parc. č. 3257/82. Podľa čl. III. bod 3 zmluvy povinný z vecného bremena sa zaväzuje, že bude trpieť vecné bremeno za predpokladu, že vecné bremeno nebude brániť žiadnemu využitiu pozemku a na ňom stojacej budovy. Vecné bremeno bolo zriadené v rozpore so zákonom. K zriadeniu vecného bremena pre vedenie plynového potrubia nebol udelený súhlas všetkými spoluvlastníkmi v podielovom vlastníctve spoluvlastníkov na parc. č. 3257/57 a 3257/59, cez ktoré pozemky plynové potrubie prechádza. Zmluvné strany pri uzatváraní zmluvy o zriadení vecného bremena samostatne nemali oprávnenie zmluvne zaťažiť pozemok v podielovom spoluvlastníctve vecným bremenom na parc. č. 3257/57 a 3257/59, ktorých zápis na LV č. XXXXX B. XXXXX chýba. Rozvod plynového potrubia prechádza aj parc. č. 3257/57 a 3257/59, ku ktorému nie je zriadené vecné bremeno v súlade so zákonom, z ktorého dôvodu oprávnenému neprináleží právo právnej ochrany. Z uvedeného dôvodu im preto ani neprináleží dovoľávať sa práva v plnohodnotnom a slobodnom užívaní tohto vecného bremena, ku ktorému podľa súčasného existujúceho stavu udelili svoje podpisy v rozpore so zákonom, alebo obchádzaní zákonných úprav tým, že v čase uzatvorenia zmluvy sa neprihliadalo k stanoviskám ostatných opomenuteľných účastníkov. Pre zriadenie vecného bremena zmluvou je potrebné, aby boli zmluvnými stranami všetci spoluvlastníci predmetnej nehnuteľnosti a uzavretie zmluvy o zriadení vecného bremena len niektorými zo spoluvlastníkov má za následok absolútnu neplatnosť takejto zmluvy. V tomto smere poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo/198/2006 zo dňa 30.4.2007. Bez právoplatne uzatvorenej zmluvy v súlade so zákonom o vecnom bremene, bez ďalšieho vyvracia aj prípadnú domnienku oprávneného účastníka zo zmluvy o dobromyseľnosti. S názorom súdu prvej inštancie vysloveným v rozsudku sa nestotožňuje. Poukazuje na právny názor veľkého senátu najvyššieho súdu 1VObdo/1/2021 vo vzťahu k prípustnosti takýchto žalôb. Z jeho pohľadu je

rozhodujúce to, čoho sa v skutočnosti podanou žalobu domáha, a nielen navrhovaný žalobný petit, pričom súd je povinný petit vykladať v súvislosti so skutkovými tvrdeniami v žalobe a jeho povinnosťou je skúmať celý obsah podanej žaloby, nie len v samotný žalobný návrh (uznesenie NS SR sp.zn. 7Cdo/268/2019 z 25.11.2020). Rovnako nesúhlasí ani s právnym posúdením súdu o existencii prekážky právoplatne rozhodnutej veci, keďže Mestský súd (predtým Okresný súd Košice II) už žalobu o zrušenie vecného bremena medzi totožnými stranami sporu zamietol rozsudkom sp. zn. 20C/9/2019 zo dňa 1.2.2020. V danom prípade však posudzovaná vec nie je daná rovnakými skutkovými tvrdeniami, pretože nová vec v novom konaní po obsahovej stránke naplňa obsah absolútnej neplatnosti, ktorý v skoršom konaní nebola posudzovaná a tvrdená. Pritom právny úkon je v rozpore so zákonom svojím obsahom vtedy, ak práva a povinnosti určené právnym úkonom nie sú v súlade s kogentnými ustanoveniami zákona. V skutočnosti súd meritorne neskúmal obsah žaloby (sp. zn. 20C/9/2019), pretože súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. So zákona vyplýva, že zmluva o zriadení vecného bremena uzavretá len niektorými spoluvlastníkmi nie je platná podľa § 39 OZ, pretože sa prieči zákonu § 139 ods. 2 a § 151o ods. 2 OZ. Absolútna neplatnosť právneho úkonu pôsobí priamo zo zákona, a to od začiatku a bez ohľadu na to, či sa takejto neplatnosti niekto dovoľáva. Súd na ne prihliada z úradnej povinnosti najmä však v situácii, keď na základe takéhoto právneho úkonu priznáva, prípadne sa právo odmieta. Preto na základe tohto obsahu musí konajúci súd dospieť k odlišnému skutkovému a právnemu záveru. Konateľ žalobcu sa domáhal, aby bol na pojednávaní vypočutý, pričom súd mu neumožnil, aby vysvetlil skutkové okolnosti celého prípadu. Preto touto formou upozorňuje na to, že plynové potrubie je rizikom pre stavbu v jeho vlastníctve i ostatné nehnuteľnosti, je rizikom a ohrozením života a zdravia aj pre 50 ľudí, ktorí tam denne prichádzajú. Plynové potrubie je upevnené na chátrajúcom kovovom stípe, ktorý stojí uprostred jeho pozemku. V jeho budove sa kúri drevom v kotle. Budova nemôže byť opatrená bleskozvodom, nemohol ju preto ani len zatepliť a pokračovať v podnikateľských aktivitách tak, že mienil pristavať ďalšie poschodie. Plyn ako súčasť vecného bremena je teda vážnym a ohrozuje život a zdravie ľudí a neustále hrozí veľkou ujmu na majetku. Konateľ spoločnosti preto nemôže niesť žiadnu zodpovednosť za prípadne vzniknuté následky. Záverom je toho názoru, že súd prvej inštancie sa nedostatočne a nepresvedčivo vysporiadal s obsahom žalobného návrhu, vrátane znemožnenia uskutočňovať jemu patriace procesné právo v takej miere, že došlo k poručeniu práva na spravodlivý proces. Z uvedeného dôvodu považuje postup a závery uvedené v rozsudku za nedostatočné, nepresvedčivé, pretože toto rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody a absenteuje v ňom ich zásadné vysvetlenie.

6. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu v plnom rozsahu potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že je splnená prekážka rozsúdenej veci (res iudicata), a to právoplatným rozsudkom Okresného súdu Košice II. sp. zn. 20C/9/2019-110 zo dňa 11.2.2020, kde súd vo veci žalobcu TEEBA, a.s. proti žalovanému J. TRANS TRADE, s.r.o. vo veci žaloby na zrušenie vecného bremena žalobu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%. V ďalšom uviedol, že nie je pravdou, že spoločnosť TEEBA, s.r.o. kúpila - nadobudla nehnuteľnosť od spoločnosti GRANIT, s.r.o., ale podľa kúpnej zmluvy z 10.7.2006 od spoločnosti WESTALL industries s.r.o., IČO: 36213047, so sídlom Ružová 47, Košice. Strany sporu kúpili nehnuteľnosť od spoločnosti, ktorá ju kúpila od pôvodného vlastníka GRANIT, s.r.o. Košice a v čase kúpy nehnuteľností si boli vedomí tohto vecného bremena, a to aj faktickým užívaním a prehliadkou v čase predaja a kúpy nehnuteľností. Žalobca bez primeraných podkladov uvádza, že vecné bremeno a trasa vedenia plynovej prípojky mu spôsobuje veľké škody na jeho majetku. V ďalšom namieta text odvolania na str. 2, tretí odsek, posledná veta, kde čl. I zmluvy o vecnom bremene nikde neuvádza, že sa týka aj parc. č. 3257/57 a 3257/59. Uvedené je zrejme aj z textu žaloby na str. 2 bod II. prvý a druhý odstavec, kde nesprávne – zavádzajúco uvádza žalobca opätovne „zaťaženie“ pozemkov v podielovom spoluvlastníctve vecným bremenom na parc. č. 3257/57 a 3257/59 a správne uvádza, že zápis vecného bremena na LV č. XXXXX a LV č. XXXXX chýba – a tu žalobca správne vyhodnotil skutkový stav, ale nesprávne ho interpretuje – pretože ak na uvedených LV nie je vyznačené vecné bremeno, je to správne, pretože nikdy nevzniklo – nebol na to právny titul - neexistuje zmluva o vecnom bremene. Uvedená nesprávnosť až zavádzanie v texte je aj na str. 3 žaloby, pričom v poslednej vete na strane 3 je text zrejme neprávny a bez právneho dôvodu v znení: „...účastníci zmluvy o zriadení vecného bremena v roku 2005 vymedzili predmet vecného bremena ako „trasa vedenia plynového potrubia““. Má za to, že text skutočne uvedený v zmluve – čl. II znie „...je umiestnenie a užívanie časti trasy prípojky plynu na parc. č. 3257/61, 3257/20 a 3257/60 vo vlastníctve povinného“. Uvedené opätovne nesprávne uviedol žalobca aj v odvolaní na str. 3, tretí odsek, prvá veta. Poukazuje na text odvolania a žalobný návrh a ustanovenia právnych predpisov, ktorými sa žaloba spravuje, a to § 151p ods. 2 a 3 OZ a má zato, že žalobca nemôže požadovať zrušenie vecného bremena na základe ním nedoložených skutočností

a nepreukázanej spôsobovanej škody. Uviedol, že od vzniku vecného bremena nenastali také trvalé zmeny, že vec už nemôže slúžiť potrebám oprávnenej osoby – žalovanému 1/ a ani žalobcovi. K textu odvolania týkajúcej sa LV XXXXX k parcele č. 3257/57 uviedol, že je pravdou, že pod č. 17 je uvedená spoločnosť GRANIT s.r.o. v podiele 9/52 k celku a na LV č. XXXXX je pod č. 9 je uvedená spoločnosť GRANIT s.r.o. v podiele 22/312 k celku, ale aj spoločnosť J.TRANS TRADE s.r.o. pod č. 17 v podiele 44/312 k celku. Spoločnosť žalobcu TEEBA, s.r.o. nie je vlastníkom a ani spoluvlastníkom žiadnej časti pozemkov parc. č. 3257/57 a 3257/59 a teda ako nevlastník a bez akéhokoľvek vlastníckeho titulu žiada súd o úkony a rozhodnutia vo veci týchto pozemkov – parcel, ktoré nie sú zaťažené vecným bremenom zo zmluvy o vecnom bremene.

7. Žalovaný 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že správny orgán nemá žiadny právny vzťah k dotknutým nehnuteľnostiam, nie je subjektom právneho vzťahu založeného zmluvou o zriadení vecného bremena, na základe ktorej bol povolený vklad č. V-10878/2005, a preto nie je oprávnený meritórne sa vyjadrovať k otázkam platnosti, resp. neplatnosti tejto zmluvy a k právnym záverom súdu o prípustnosti podanej žaloby. Náhradu trov konania si neuplatnil.

8. Žalobca v odvolacej replike v podstatnom zotrval na dôvodoch odvolania. Vo vzťahu k prekážke *res iudicata* uviedol, že žalobný návrh sa diametrálne odlišuje od pôvodného konania vedeného na Mestskom súde Košice (predtým Okresného súdu Košice II) sp. zn. 20C/9/2019 a z hľadiska žalobného obsahu má aj inú kvalitu. Je úplne odlišný základ posúdenia parcelných čísiel, na ktoré vecné bremeno dopadá predovšetkým z toho pohľadu, že k parc. č. 3257/57 a 3257/59 nebol udelený súhlas účastníkov právneho vzťahu ako podielových spoluvlastníkov na parc. č. 3257/57 a 3257/59, ktorých nehnuteľnosť je *de facto* i *de iure* zaťažená, a preto k tomu je nevyhnutný súhlas všetkých podielových spoluvlastníkov. Nestotožňuje s vyjadreným právnym názorom žalovaného 1/, ktorý sa mýli v tom, že zmluva o vecnom bremene sa mala týkať všetkých účastníkov právneho vzťahu, vrátane dotknutých osôb - účastníkov právneho vzťahu k predmetným parcelám č. 3257/57 a 3257/59 na LV č. XXXXX a LV č. XXXXX. Žalovaný si protirečí, ak prehliada čl. III. Zmluvy o vecnom bremene Obsah a rozsah vecného bremena v ktorom sa správne uvádzajú dotknuté parcelné čísla, vrátane parc. č. 3257/57 a 3257/59. Naopak, v čl. III. absentuje parc. č. 3257/130 a parc. č. 3257/131, ako to preukazuje LV č. XXXXX. Opätovne poukazuje, že zmluvné strany pri uzatváraní zmluvy o zriadení vecného bremena samostatne nemali oprávnenie zmluvne zaťažiť vecným bremenom aj pozemky v podielovom spoluvlastníctve na parc. č. 3257/57 a 3257/59. Preto na LV č. XXXXX B. XXXXX takýto zápis o vecnom bremene chýba. Uvedené LV č. XXXXX k pozemku parc. č. 3257/57 a LV č. XXXXX k pozemku parc. č. 3257/59 neobsahujú žiadny zápis o zriadení vecného bremena, vrátane súhlasného vyjadrenia ostatných spoluvlastníkov predmetnej nehnuteľnosti na zmluve o vecnom bremene. V tomto smere poukazuje i na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/198/2006 zo dňa 30.4.2007, stanovisko Cpj 55/87 publikované pod R14/88. V ďalšom sa nestotožňuje s vyjadreným právnym názorom žalovaného 1/, že nie je vlastníkom a ani spoluvlastníkom žiadnej časti pozemkov parc. č. 3257/57 a 3257/59, pretože na uzavretie zmluvy o zriadení takéhoto vecného bremena je potrebné nazeráť ako na jeho celok, preto uzavretá len niektorými spoluvlastníkmi nie je platná podľa § 39 OZ. Takúto vadu v súčasnosti nie je možné odstrániť. Nedovolenosťou vecného bremena sa rozumejú také situácie, kedy by obsah vecného bremena alebo výsledok, ku ktorému smeruje vecné bremeno, odporovali zákonu alebo by boli v rozpore s dobrými mravmi. V takomto prípade je zmluva o zriadení vecného bremena v zmysle § 39 OZ neplatná. Absolútnu neplatnosť nie je možné napraviť dodatočným schválením a nemôže byť konvalidovaná ani dodatočným odpadnutím dôvodu neplatnosti (4Sžo/39/2015). V ďalšom uviedol, že aj tretia strania je oprávnená na rozpor so zákonom poukázať, ako je to v posudzovanom prípade na LV č. XXXXX, kde je vedených celkom 22 subjektov ako účastníkov právneho vzťahu, to znamená, že udelenie súhlasu s vecným bremenom na parc. č. 3257/57 udelil súhlas iba jediný účastník, a to spoločnosť GRANIT s.r.o. Ďalších 21 účastníkov právneho vzťahu súhlas neudelilo. Na LV č. XXXXX je vedených celkom 21 subjektov, to znamená, že udelenie súhlasu s vecným bremenom na parc. č. 3257/59 udelil súhlas iba jediný účastník, a to spoločnosť GRANIT s.r.o. Ďalších 20 účastníkov právneho vzťahu z LV č. XXXXX súhlas neudelilo. V prílohe pripojil výpis z LV č. XXXXX a 12614,12586.

9. Žalovaný 1/ v odvolacej replike rovnako zotrval na vyjadrení k odvolaniu žalobcu. Má za to, že splnená prekážka rozsúdenej veci *res iudicata*, a to právoplatným rozsudkom Mestského súdu Košice (predtým Okresného súdu Košice II) sp. zn. 20C/9/2019 zo dňa 11.2.2020. V ďalšom namieta text odvolania na strane 2, 3. odsek, posledná veta - článok 1 zmluvy o vecnom bremene nikde neuvádza,

že sa týka aj parc. č. 3257/57 a 3257/59. Uvedené je zrejmé aj z textu žaloby na str. 2 bod II. prvý a druhý odstavce, kde nesprávne – zavádzajúco uvádza žalobca opätovne „zaťaženie“ pozemkov v podielovom spoluvlastníctve vecným bremenom na parc. č. 3257/57 a 3257/59 a nesprávne vo vyjadrení str. 2 bod 3 uvádza absenciu zápisu parciel č. 3257/130 a 131 podľa LV č. XXXXX, pričom však opomenul, že parcely vznikli až zápisom č. Z 8298/2020, kolaudačným rozhodnutím a žalobca až v roku 2020 postavil prístavbu skladu t.j. uvedené pozemky nemohli byť predmetom zmluvy o vecnom bremene. Žalobca má vedieť, z ktorého pozemku sa tieto odčlenili GP č. 57/2018.

10. Ďalšie vyjadrenia v spore doručené neboli.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), viazaný pritom skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a sú splnené podmienky na potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 19.12.2025 o 8:35 hod. v pojednávacej miestnosti č. 207/2 posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 9.12.2025 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1,3 CSP.

13. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie. V preskúmvanej veci nezistil žiadne okolnosti spochybňujúce správnosť rozhodnutia, v ktorom súd venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodných skutočností, dostatočne zistil skutkový stav a mal spoľahlivé a dostatočné podklady pre rozhodnutie o veci. Dôvody, pre ktoré tak urobil správne vysvetlil v odôvodnení rozsudku.

14. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd, vzhľadom na odvolacie dôvody uvádza, že súd prvej inštancie v súlade s § 215 CSP rozhodol na základe zisteného skutkového stavu, skutkový stav subsumoval pod správne normy, ktoré aj správne interpretoval. Predmetom zisťovania v civilnom procese nie je celá objektívna realita, ktorá bola a je prítomná v čase od vzniku právneho vzťahu, o ochranu ktorého v konaní ide, do času rozhodovania súdu prvej inštancie, teda skutočný stav veci. V civilnom sporovom konaní sa uplatňuje princíp tzv. formálnej pravdy. V sporovom konaní súd nevystupuje v pozícii aktívneho vyšetrovateľa, ale v pozícii arbitra, ktorý zistí skutkový stav len z komponentov, ktoré do konania dodali sporové strany. Úlohou súdu teda nie je aktívne vyhľadávať skutkové zistenia a snažiť sa o poznanie objektívnej, či materiálnej pravdy, ale zistiť skutkový stav v miere primeranej procesnej aktivite sporových strán. Bez tejto aktivity strán súd v zisťovaní skutkového stavu nepokračuje – uzavrie proces vytvárania skutkového základu pre meritórne rozhodnutie a vec rozhodne. Neúspešnej strane sa tak môže skutkový stav javiť ako zistený nedostatočne, avšak jeho zisťovanie bolo v súlade s koncepciou sporového konania ukončené ako dôsledok nedostatočnej procesnej aktivity tejto strany sporu. Súd teda rozhoduje na základe takého rozsahu skutkového stavu, aký je v konaní zistený v čase, keď dochádza k rozhodovaniu. Z pohľadu úspechu v spore tak ide o to, ktoré z objektívne relevantných skutočností svedčiacich v prospech strany sa tejto strane do vyhlásenia rozsudku podarilo súdu preukázať do skončenia dokazovania pred súdom prvej inštancie. S poukazom na uvedené v danom prípade je preto rozhodujúce ako správne uzavrel i súd prvej inštancie, že žaloba v súlade s § 137 písm. d/ CSP, je neprípustná. Odvolací súd v preskúmvanej veci nezdieľa názor žalobcu, že v rozhodnutí súdu prvej inštancie absentuje zásadné vysvetlenie jeho dôvodov, pretože jeho právny záver vyplynul z vyhodnotenia vykonaných dôkazov.

15. Žalobca sa podanou žalobou (po zmene jej petitu pred doručením žaloby žalovanému 1/ a 2/) domáhal, aby súd zrušil právny úkon povolenia vkladu v katastri nehnuteľností pod č. A./2005 o vecnom bremene k nehnuteľnosti na LV č. XXXX XXX z dôvodu jeho absolútnej neplatnosti eventuálne, aby určil,

že zmluva o zriadení vecného bremena z 3.10.2005 uzavretá medzi spoločnosťou Granit s. r. o. Košice, IČO: 31 656 960 ako povinným a žalovaným 1/ ako oprávneným, je absolútne neplatná.

16. Vo vzťahu k prvému výroku žaloby súd prvej inštancie správne uzavrel, že rozhodnutie o povolení vkladu do katastra nehnuteľností bolo preskúmateľné iba v rámci správneho súdnictva na základe ustanovenia prvej hlavy piatej časti Správneho súdneho poriadku alebo podľa Zákona o prokuratúre. V tomto smere vyslovil záver, že žalovaný 2/ nie je pasívne legitimovaný a vo vzťahu k nemu preto žalobu zamietol.

17. Odvolací súd dodáva, že vo vzťahu k tejto časti zamietnutia žaloby proti žalovanému 2/, preskúmavanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/205/2009 zo dňa 29.06.2010). Vecná legitímácia vyjadruje postavenie strany sporu v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Strana sporu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 214/2011 zo dňa 18.01.2012). Zároveň odvolací súd poukazuje i na uznesenie kompetenčného senátu Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 18SKomp/ 3/2023 zo dňa 28.6.2023 v danej veci, ktorý v bode 17. mal za to, že žaloba žalobcu je žalobou civilnou podľa CSP. V zmysle § 12 CSP je na konanie prvej inštancie príslušný okresný súd, ak tento zákon neustanovuje inak. V tomto spore teda nie je možné aplikovať ustanovenia Správneho súdneho poriadku, keďže nejde o správnu žalobu v zmysle § 177 CSP. Rovnako kompetenčný senát zdôraznil, že okruh strán sporu ako aj predmet konania v sporovom konaní určuje žalobca, ktorý je pánom sporu (dominus litis) a v prípade vadného podania vo veci samej nasleduje postup súdu v zmysle § 129. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je v tejto časti zamietnutia žaloby správne, pričom osobitne odvolacími dôvodmi ani nebolo napadnuté.

18. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že sa správne primárne zaoberal prípustnosťou žaloby.

19. Súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu jej procesnej neprípustnosti, čo žalobca namietal z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, namietal nesprávny procesný postup súdu, ktorý mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

20. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/238/2022, že „ podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.“ Ustanovenia § 137 písm. d/ CSP podmieňujú prípustnosť žaloby o určenie právnej skutočnosti výlučne existenciou osobitného predpisu, ktorý určitú osobu oprávňuje (prípadne jej ukladá) podať bližšie špecifikovanú určovaciu žalobu. Pri riešení procesnej prípustnosti žaloby podľa § 137 písm. d/ CSP je nutné zaoberať sa otázkou, z akého právneho vzťahu žalobca vyvodzuje v konaní uplatňovaný nárok (t. j. predmet konania), následne tento vzťah dôsledne analyzovať a nakoniec správne vyhodnotiť a posúdiť po právnej stránke. Najvyšší súd SR v rozhodnutí z 20.10.2022 sp. zn. 1Obdo/51/2021 (zrejme uvedené rozhodnutie chcel citovať žalobca) judikoval, že žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu (podaná za účinnosti Civilného sporového poriadku) je žalobou o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d/ CSP. Jej prípustnosť je podmienená existenciou osobitného predpisu, ktorý určitú osobu oprávňuje podať týmto predpisom špecifikovanú určovaciu žalobu (obdobne sp. zn. 7Cdo/268/2019, 4Obdo/56/2020, 4Obdo/71/2020, 4Cdo/26/2021, 9Cdo/7/2021). Zmluvy a iné právne úkony, i ich existencia, platnosť, či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami (§ 2 ods. 1 OZ). Civilný sporový poriadok vychádza zo zásady, že sa má

určiť aktuálny právny stav. Preto pre výnimky podľa § 137 písm. d/ CSP je spoločné to, že priamo osobitný právny predpis, resp. právna norma vo svojej dikcii priznáva oprávnenej osobe právo domáhať sa na súde určenia tejto právnej skutočnosti. Žalobný návrh znejúci na určenie právnej skutočnosti, ktorý nevyplýva z osobitného právneho predpisu, je potrebné považovať za vadný. Zároveň dovolací súd uviedol, že oprávnenie domáhať sa určenia právnej skutočnosti, teda aj určenie neplatnosti zmluvy, nemusí byť v osobitnom právnom predpise výslovne (*expressis verbis*) vymedzené ako oprávnenie podať žalobu o neplatnosť určitého právneho úkonu (zmluvy). Inak povedané, z textu právnej normy musí vyplývať možnosť podania žaloby o určenie právnej skutočnosti, čo v danom prípade nebolo naplnené.

21. V preskúmvanej veci, teda súd prvej inštancie správne posúdil, že žaloba o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení vecného bremena z 3.10.2005 uzavretej medzi spoločnosťou Granit s. r. o. Košice ako povinným a žalovaným 1/ ako oprávneným z vecného bremena, je žalobou o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d/ CSP. Takého určenia sa žalobca môže domáhať, ak určenie právnej skutočnosti vyplýva z osobitného predpisu.

22. Odvolací súd zdôrazňuje, že zákonodarcom sledovaný účel zmeny koncepcie určovacích žalôb upravených procesným predpisom oproti úprave v zákone č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok), je záujem vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti, resp. platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míňajú sa účelu žaloby určovacej. Žalobný návrh znejúci na určenie právnej skutočnosti, ktorý z osobitného predpisu nevyplýva, je potrebné považovať za vadný.

23. V ďalšom odvolací súd posudzujúc odvoláciu argumentáciu žalobcu, v snahe autenticky porozumieť textu jeho odvolania sa domáha určenia neplatnosti zmluvy, t. j. právnej skutočnosti, ktorá vyplýva z osobitného predpisu, ktorým je podľa žalobcu Občiansky zákonník, a to konkrétne § 37 a nasl. OZ, § 139 ods. 2 OZ a § 151o ods. 2 OZ. V tejto súvislosti poukazoval na § 37 a nasl. OZ, keď tento zákon vo viacerých ustanoveniach uvádza náležitosti (ako obligatórne podmienky platnosti) právnych úkonov, pričom argumentoval aj rozhodnutím NS SR sp.zn. 2Cdo/198/2006, NS ČR sp.zn. 26Cdo/586/99. Pokiaľ teda žalobca argumentoval uvedenými rozhodnutiami, odvolací súd poukazuje na odlišné skutkové okolnosti spočívajúce v uvedených rozhodnutiach a preto odkaz na iné rozhodnutia súdov vo vzťahu k predmetnej veci, je nedôvodné. Argumentácia žalobcu, že v danom prípade ide o príliš reštriktívny výklad súdu prvej inštancie § 137 písm. d/ CSP nie je na mieste. Výklad žalobcu, že § 37 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb., je takým osobitným predpisom, ktorý predmetnú žalobu pripúšťa je v rozpore s účelom § 137 písm. d/ CSP, pretože v takomto prípade by každá určovacia žalobca bola podaná dôvodne, čo nebolo účelom úpravy a nevyplýva to ani z ustálenej judikatúry. Len samotná skutočnosť, že ustanovenia Občianskeho zákonníka, príp. iný predpis stanovujú podmienky, za ktorých je právny úkon neplatný, ešte neznamená, že sa tejto právnej skutočnosti – neplatnosti právneho úkonu môžu domáhať na súde. Pre prípustnosť žaloby o určenie právnej skutočnosti – neplatnosti právneho úkonu preto nestačí, že osobitný predpis stanovuje podmienky (neplatnosti právneho úkonu), ale že výslovne stanovuje aj možnosť domáhať sa určenia tejto právnej skutočnosti na súde. Keďže z osobitného predpisu nevyplýva možnosť domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o zriadení vecného bremena, takáto žaloba je procesne neprípustná v zmysle § 137 písm. d/ CSP a *contrario*, preto niet dôvodu meritórne sa ňou zaoberať a tým pádom vykonávať ďalšie dokazovanie za účelom zistenia platnosti, resp. neplatnosti danej zmluvy.

24. Pokiaľ ide o začatie konania pred civilným súdom, sporový proces je bezvýnimočne ovládaný dispozičným princípom. Žalobca sporové konanie iniciuje a určuje jeho „program“. Predmetom súdneho konania je žalobou vymedzený nárok žalobcu a v zmysle § 216 ods. 1 CSP, súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Súd nie je petitom žaloby doslovne viazaný a nepostupuje v rozpore so zákonom, ak s použitím iných slov vyjadrí vo výroku svojho rozhodnutia rovnaké práva a povinnosti, ktorých sa žalobca domáhal. Iba súd rozhoduje ako bude formulovaný výrok rozhodnutia a návrhom žalobcom na znenie výroku nie je viazaný, musí len dbať, aby výrok rozhodnutia vyjadroval to, čoho za žalobca žalobou skutočne domáhal. Odvolací súd súhlasí so žalobcom, že obsah žaloby nie je tvorený výlučne žalobným návrhom (petitum), ale aj rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami - opísaním skutkového deja (*causa petendi*). Súd je viazaný petitom žaloby po obsahovej stránke a tento petit je potrebné vykladať v súvislosti so skutkovými tvrdeniami v žalobe. Súd má skúmať celý obsah podanej žaloby, nie len samotný žalobný návrh. Súd napriek nesprávnej formulácii petitu môže v konaní pokračovať, ak je z obsahu žaloby zrejmé, čoho sa týka a čo sleduje (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

z 25. novembra 2020, sp. zn. 7 Cdo /268/2019). V preskúmvanej veci je však nepochybné čoho sa žalobca domáha, pričom súd prvej inštancie vychádzal z jeho určitej a prejavenej vôle. V tomto smere preto považuje odvoláciu argumentáciou žalobcu, že súd mu odoprel spravodlivosť pretože jeho povinnosťou bolo skúmať celý obsah žaloby, za nedôvodnú. Napokon súd predniesol právne posúdenie veci a vysvetlil žalobcovi (právnemu zástupcovi) podstatu ustanovenia § 137 CSP.

25. V podstatnom žalobca tiež namietal, že reštriktívnym výkladom § 137 písm. d/ CSP bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, právo dovolať sa právnej ochrany, teda odmietnutá spravodlivosť. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie nevykonal navrhovaný dôkaz výsluchom konateľa žalobcu, ktorý by vysvetlil skutkové okolnosti celého prípadu. Tieto mali spočívať v tom, že plynové potrubie je rizikom pre stavbu v jeho vlastníctve a ostatné nehnuteľnosti a ohrozením života a zdravia ľudí, ktorí tam denne prichádzajú. Plynové potrubie upevnené na chátrajúcom kovovom stĺpe, ktorý stojí uprostred jeho pozemku. Budova nemôže byť opatrená bleskozvodom, nemôže ju zatepliť a pokračovať v podnikateľských aktivitách tak, že mienil pristavať ďalšie poschodie. Plyn ako súčasť vecného bremena je teda vážnym a ohrozuje životy a zdravie ľudí a neustále hrozí veľkou ujmu na majetku. Odvolací súd k danej odvolacej argumentácii dodáva, že nebol porušený princíp spravodlivosti výkladom daných ustanovení zákona, ich výklad zodpovedá účelu § 137 CSP sledovaný zákonodarcom, ako bolo uvedené vyššie. Odvolací súd pre úplnosť dopĺňa, že ak podstatou žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení vecného bremena boli tieto skutočnosti, dáva do pozornosti iné do úvahy prichádzajúce právne inštitúty vo vzťahu k predchádzaniu prípadným škodám alebo ich náhrade.

26. Odvolacia argumentácia žalobcu nesúhlasiac s právnym posúdením a rozhodnutím súdu prvej inštancie o existencii prekážky právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata), keďže Mestský súd Košice (predtým Okresný súd Košice II) v konaní vedenom pod sp.zn. 20C/9/2019 zo dňa 1.2.2020 (ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.5.2020) žalobu o zrušenie vecného bremena medzi totožnými stranami sporu zamietol, považuje za nedôvodnú, pretože podľa názoru odvolacieho súdu sa žalobca snaží uvedené rozhodnutie revidovať práve týmto konaním. Žalobca mal možnosť v spomínanom konaní vedenom pod sp.zn. 20C/9/2019 uplatniť všetky svoje námietky, ktoré uvádzal aj v tomto konaní v súvislosti s posudzovaním platnosti/neplatnosti predmetnej zmluvy. Odvolací súd je toho názoru, že mu nebolo odňaté právo na spravodlivý proces a nebolo mu tiež zabránené domáhať sa práva na ochranu pred súdom.

27. Pokiaľ žalobca namietal, že súd prvej inštancie nevykonal ním navrhnuté dôkazy (výsluch konateľa žalobcu) potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, uvedené nespôsobuje vecnú nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie vzhľadom na dôvody, pre ktoré žalobu zamietol, súd prvej inštancie správne nevykonal tieto dôkazy z dôvodu ich nadbytočnosti.

28. V kontexte vyššie uvedeného odvolací súd takto dospel k záveru, že obsah odvolania žalobcu nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

29. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrok I., vrátane závislého výroku II. a III. o náhrade trov konania (výrok III. výslovne odvolaním žalobcu napadnutý nebol, avšak sa jedná o výrok závislý k výroku I.), v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a podľa § 387 ods. 2 CSP na zdôraznenie správnosti doplnil ďalšie dôvody.

30. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napr. rozhodnutie II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a pod.).

31. Na záver odvolací súd dodáva, že skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní žalobcu, nemožno považovať za porušenie, či nerešpektovanie jeho práv. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/218/2010, podľa ktorého obsah práva na spravodlivý proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je irelevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, príp. sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

32. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný 1/, preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu proti žalobcovi, ktorý v konaní úspech nemal. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). O nároku na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému 2/ rozhodol odvolací súd tak, že žalovanému 2/ voči žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko si v odvolacom konaní trovy neuplatnil.

33. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).